

Sygn. akt I C 1551/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Sroczyński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Operacz - Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 roku w Inowrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa P. B. (1) i P. B. (2)

przeciwko (...) SE z siedzibą w R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda P. B. (1) kwotę 12.225,40 zł (dwanaście tysięcy dwieście dwadzieścia pięć złotych 40/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. w pozostałym zakresie powództwo P. B. (1) oddala,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda P. B. (1) kwotę 1.918,87 zł (tysiąc dziewięćset osiemnaście złotych 87/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda P. B. (2) kwotę 1.500,00 zł (tysiąc pięćset złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

5. w pozostałym zakresie powództwo P. B. (2) oddala,

6. zasądza od pozwanego na rzecz powoda P. B. (2) kwotę 692,00 zł (sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Sroczyński

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 września 2015 roku powód P. B. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SE z siedzibą w R. kwoty 15.925,40 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2012 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Powód P. B. (2) pozwem z dnia 3 września 2015 roku wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SE z siedzibą w R. kwoty 1.500,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2012 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód P. B. (1) wskazał, iż w dniu 8 września 2012 roku na trasie K. – D. miała miejsce kolizja drogowa. Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem marki A. (...) o nr rej. (...). W wyniku tego zdarzenia samochód powoda P. B. (1) marki V. (...) uległ uszkodzeniu. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego. W

imieniu ubezpieczyciela szkodę likwidował (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę. W dniu 27 listopada 2012 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jako pełnomocnik pozwanego wydał decyzję przyznającą powodowi odszkodowanie w kwocie 5.900 zł. Następnie dnia 10 stycznia 2013 roku wydał decyzję o dopłacie kwoty 1.364 zł. Analiza powypadkowa zakresu uszkodzeń przedmiotowego pojazdu przeprowadzona przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego wykazała, iż powstała w pojeździe powoda szkoda jest całkowita i przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku jest ekonomicznie nieuzasadnione. Ubezpieczyciel określił rozmiar szkody na podstawie różnicy między wartością rynkową pojazdu bezpośrednio przed zdarzeniem wyliczoną na kwotę 8.300 zł i jego wartością po wypadku ustaloną w wysokości 2.400 zł. W związku z tym wartość odszkodowania została określona przez pozwanego na kwotę 5.900 zł. Mając na uwadze, iż powstała w pojeździe P. B. (1) szkoda jest całkowita, należne powodowi odszkodowanie winno stanowić kwotę 9.600 zł odpowiadającą różnicy pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i wartością po wypadku tj. 12.000,00 zł-2.400 zł. Od ustalonej kwoty odszkodowania należało odjąć świadczenie w wysokości 5.900 zł wypłacone powodowi przez ubezpieczyciela. Powód wskazał, iż dochodzi z tego tytułu kwotę 3.700 zł.

W związku z likwidacją szkody powód P. B. (1) był zmuszony korzystać z samochodu zastępczego marki A. (...). Korzystał z przedmiotowego pojazdu do momentu zapłaty przez pozwanego w okresie od 8 września 2012 roku do 27 listopada 2012 roku. Samochód zastępczy odpowiadał klasie pojazdu powoda uszkodzonego w wyniku zdarzenia. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność, co do zasady zakwestionował jednak zasadność okresu wynajmu samochodu zastępczego. W jego ocenie zasadny okres najmu obejmuje czas od dnia zgłoszenia szkody do dnia powiadomienia powoda o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej. Samochód zastępczy był wykorzystywany przez powoda do dojazdów do pracy do B., nadto był niezbędny w życiu prywatnym. Pozwany z tego tytułu wypłacił powodowi kwotę 1.100 zł za okres 11 dni. Z uwagi na fakt, iż powód poniósł koszt za najem samochodu zastępczego w kwocie 9.840 zł odejmując wypłacone 1.100 zł to należy się powodowi kwota 8.740 zł.

Z tytułu holowania, załadunku i rozładunku oraz przygotowania pojazdu do oględzin powód domagał się kwoty 797 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) pomniejszonej o dokonane przez pozwanego wypłaty za holowanie pojazdu 184 zł, co daje kwotę 613,40 zł. Powód w związku z kolizją drogową poniósł koszty związane z załadunkiem uszkodzonego pojazdu na lawetę i jego rozładowaniem, holowaniem i przygotowaniem do oględzin sporządzonych przez rzeczoznawcę pozwanego. Za holowanie pojazdu ubezpieczyciel wypłacił kwotę 184 zł uznając tym samym potrzebę wykonania czynności holowania. Powód w związku z holowaniem, załadunkiem i rozładunkiem pojazdu na lawetę poniósł koszt w wysokości 551,40 zł. Z uwagi na fatalny stan nawierzchni dróg usługa holownicza została wykonana na trasie zapewniającej bezpieczeństwo transportu- trasa ta była dłuższa od teoretycznie najkrótszej trasy. W ocenie powoda za normalne następstwa działania lub zaniechania należy uznać koszt przygotowania uszkodzonego pojazdu do oględzin. Z tytułu przygotowania samochodu do oględzin powód poniósł koszt w wysokości 246 zł. Przygotowanie pojazdu do oględzin zostało wykonane na wyraźne żądanie rzeczoznawcy pozwanego.

Powód P. B. (1) wniósł również o zasądzenie kwoty 2.872 zł z tytułu kosztów umieszczenia uszkodzonego pojazdu na parking strzeżonym. Koszty te wynikają z faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 2.952 zł, pomniejszonej o wypłaconą przez pozwanego kwotę 80 zł. Zdaniem powoda jako zasadne należy uznać koszty przetrzymywania pojazdu na parking w czasie, w którym ubezpieczyciel podejmował czynności związane z ustaleniem podstaw i zakresu swej odpowiedzialności tj. do dnia 27 listopada 2012 roku. Dopiero po dacie 27 listopada 2012 roku pojazd przestał być potrzebny do dalszych czynności zmierzających do ustalenia wysokości rekompensaty pieniężnej.

Powód P. B. (2) w uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w chwili zdarzenia pojazdem marki V. był przewożony telewizor Samsung (...) M. (...)/ (...) Serii (...) wartości 1.500 zł. Właścicielem telewizora był powód P. B. (2). Telewizor uległ całkowitemu zniszczeniu.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 stycznia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 2579/15 nakazał pozwanemu aby zapłacił na rzecz powodów kwoty dochodzone pozwem z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

Od przedmiotowego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany wnosząc o oddalenie powództwa P. B. (1) i P. B. (2). W uzasadnieniu sprzeciwu odnosząc się do roszczenia P. B. (1) to wskazał, iż w zakresie dopłaty tytułem odszkodowania kwoty 3.700 zł jest ono nieuzasadnione. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu, ustalając zakres i charakter powstałych uszkodzeń, kwalifikując zaistniała szkodę jako szkodę całkowitą. W ocenie pozwanego koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przekroczył jego wartość rynkową. Pozwany z tego tytułu wypłacił powodowi kwotę 5.900 zł. W ocenie pozwanego wypłacona kwota pozwala na pełną rekompensatę zaistniałej szkody.

Pozwany wskazał, iż roszczenie powoda P. B. (1) w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu również nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany za celowy i uzasadniony uznał okres najmu pojazdu zastępczego od dnia zgłoszenia szkody do dnia powiadomienia pozwanego o zakwalifikowaniu szkody jako szkody całkowitej za okres 11 dni. Pozwany wskazał, iż poszkodowany po powzięciu informacji o fakcie rozliczenia szkody jako szkody całkowitej powinien zagospodarować pozostałości pojazdu i nabyć drugi pojazd, który mógłby zastąpić pojazd uszkodzony bądź też podjąć decyzję o naprawie uszkodzonego pojazdu. Natomiast powód mając świadomość rozliczenia szkody jako szkody całkowitej w dalszym ciągu wynajmował pojazd zastępczy.

Pozwany podniósł, iż kwestionuje roszczenie powoda P. B. (1) z tytułu dopłaty do kosztów holowania pojazdu i jego załadunku. Pozwany z tego tytułu wypłacił na rzecz powoda kwotę 184 zł i znajduje podstaw do dalszej dopłaty odszkodowania z tego tytułu. Wskazał, iż ustalając uzasadnione koszty załadunku i holowania dokonał weryfikacji stawek przyjętych w fakturze VAT nr (...). Koszty holowania zweryfikowano do średnich stawek krajowych, które w dacie szkody wyniosły około 3,50 zł netto za km oraz stawka za załadunek/ rozładunek pojazdu na około 100 zł. Koszty przedstawione przez powoda są rażąco wygórowane.

Pozwany wskazał, iż kwestionuje roszczenie o zwrot kosztów przygotowania pojazdu do oględzin w kwocie 246 zł, gdyż koszty rozbiorzenia pojazdu są nieuzasadnione. Pozwany nie wnosił o przeprowadzenie takiej czynności i były one zbędne do przeprowadzenia oględzin.

Odnosząc się do roszczenia z tytułu parkowania uszkodzonego pojazdu pozwany podniósł, iż jako zasadny uznał okres czterech dni tj. od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin pojazdu. Zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 11 września 2012 roku natomiast oględziny wykonano w dniu 14 września 2012 roku. Po dokonanych oględzinach uszkodzony pojazd jest zbędny dla pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym i pozostaje do dyspozycji powoda. Niezrozumiałe jest twierdzenie powoda o rzekomej konieczności zachowania pojazdu do dyspozycji pozwanego w celu umożliwienia oceny rozmiaru szkody i odszkodowania.

Pozwany wniósł również o oddalenie powództwa P. B. (2). Wskazał, iż powód nie wykazał aby uszkodzony telewizor w dniu zdarzenia stanowił własność powoda, albowiem rachunek numer (...) został wystawiony w dniu 25 października 2012 roku, a zatem półtora miesiąca po zdarzeniu ubezpieczeniowym. Podniósł, iż powód nie wykazał wysokości szkody. Brak jest dowodu, że uszkodzony telewizor nie nadawał się do naprawy oraz że elementy nie uszkodzone nie posiadały jakiegokolwiek wartości handlowej. Również pozwany podniósł zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody w 90%, gdyż telewizor nie był przewożony w bezpieczny sposób tj. w wymaganym opakowaniu oraz przy użyciu elementów ochronnych w postaci stosowanych pianek bądź styropianu. Gdyby telewizor był przewożony w sposób bezpieczny nie doszłoby do powstania zgłoszonej przez powoda szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 8 września 2012 roku na trasie K. – D. miała miejsce kolizja drogowa w wyniku którego uszkodzony został samochód powoda P. V. C70 o nr rej. (...). Samochodem P. B. (1) kierował jego ojciec P. B. (2). Samochód sprawcy kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Dowód: bezsporne, przesłuchanie powoda P. B. (1)

w charakterze strony k. 81-82, przesłuchanie powoda P. B. (2) w

charakterze strony k. 79-81

W wyniku kolizji samochód powoda P. B. (1) był niezdolny do samodzielnej jazdy. Z uwagi na powyższe samochód był holowany przez J. R. (...). Koszt usługi został określony na kwotę 330 zł, a koszt załadunku i rozładunku na kwotę 221,40 zł. Po dokonaniu holowania samochód został umieszczony na parkingu u J. R.. Samochód znajdował się na tym parkingu od dnia zdarzenia do 27 listopada 2012 roku. Z tego tytułu powód poniósł koszty w kwocie 2.952 zł. Po zgłoszeniu szkody odbyły się oględziny uszkodzonego pojazdu w dniu 14 września 2012 roku. Z tytułu przygotowania pojazdu do oględzin powód poniósł koszt w kwocie 246 zł. Z powodu uszkodzenia samochodu P. B. (1) korzystał z samochodu zastępczego w okresie od 8 września 2012 roku do 27 listopada 2012 roku. Z tego tytułu poniósł koszt 9.840 zł.

Dowód: zeznania świadka J. R. k. 77-79, faktura VAT nr (...)

k.10, faktura VAT nr (...) k. 12, faktura VAT nr (...) k. 13

Decyzją z dnia 27 listopada 2012 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jako pełnomocnik pozwanego wydał decyzję przyznającą powodowi odszkodowanie. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż koszt naprawy pojazdu przekraczał jego wartość rynkową, szkoda została uznana jako całkowita. Pozwany przyjął wartość rynkową pojazdu na dzień szkody w wysokości 8.300 zł. Pozostałości zostały określone na kwotę 2.400 zł. Pozwany wypłacił powodowi z tego tytułu kwotę 5.900 zł. Następnie dnia 10 stycznia 2013 roku wydał decyzję o dopłacie kwoty 1.364 zł z tytułu wynajmu samochodu zastępczego w kwocie 1.100 zł, za postój na parkingu w kwocie 80 zł i 184 zł za holowanie pojazdu.

Dowód: decyzja z dnia 27 listopada 2012 roku k. 39, decyzja z dnia 10 stycznia

2013 roku k. 40

W momencie zdarzenia w dniu 8 września 2012 roku powód P. B. (2) przewoził samochodem P. B. (1) zakupiony telewizor Samsung (...) M. (...)/ (...) Serii (...) o wartości 1.500 zł. W wyniku kolizji telewizor ten uległ zniszczeniu. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. jako pełnomocnik pozwanego decyzją z dnia 27 listopada 2012 roku odmówił przyznania odszkodowania P. B. (2) z tego tytułu.

Dowód: rachunek z dnia 25 października 2012 roku k. 14, przesłuchanie powoda

P. B. (2) w charakterze strony k. 79-81, przesłuchanie świadka

J. R. k. 77-79, decyzja z dnia 27 listopada 2012 roku k. 39

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty, zeznania świadka J. R. i zeznania powodów w charakterze strony. W stanie faktycznym sprawy podstawą prawną żądania pozwu był art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkodę wyrządzoną osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W sprawie okolicznością bezsporną było zdarzenie z dnia 8 września 2012 roku oraz zakres uszkodzeń pojazdu P. B. (1). Okolicznością sporną pozostawała wysokość odszkodowania za uszkodzony pojazd i zwrot kosztów związanych z likwidacją szkody poniesionych przez P. B. (1).

Pozwany uznał szkodę w pojeździe P. B. (1) za całkowitą i wypłacił mu z tego tytułu kwotę 5.900 zł przyjmując wartość pojazdu w dacie zdarzenia na kwotę 8.300 zł, a pozostałości na kwotę 2.400 zł. Powód domagał przyznania mu z tego tytułu dalszej kwoty 3.700 zł. Wskazywał, iż wartość jego samochodu w dacie zdarzenia wynosiła 12.000,00 zł. Na

powyższą okoliczność wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego lecz następnie cofnął ten wniosek. Z uwagi na cofnięcie wniosku o powołanie biegłego i nie przedłożenia innych dowodów na powyższą okoliczność Sąd uznał, iż roszczenie pozwu w tym zakresie jest niewykazane. Wskazywanie przez powoda na fakt, iż świadek J. R. prowadzący w czasie zdarzenia (...) N. określał wartość pojazdu na kwotę 12.000,00 zł nie może stanowić podstawy do uznania przez Sąd tej wartości pojazdu.

Odnosząc się natomiast do roszczenia pozwu w zakresie kosztów związanych z likwidacją szkody w zakresie kosztów holowania pojazdu, kosztów przygotowania pojazdu do oględzin przez rzeczoznawcę pozwanego, kosztów parkingu i kosztów poniesionych z tytułu najmu samochodu zastępczego to powód w tym zakresie przedłożył dowody w postaci faktur VAT wskazujących na fakt poniesienie tych kosztów. Pozwany z tego tytułu uznał za zasadne koszty w wysokości 1.364 zł.

Odnosząc się do kosztów holowania pojazdu, jego załadunku i rozładunku w kwocie 551,40 zł to pozwany uznał zasadność tego roszczenia w kwocie 184 zł. W pozostałym zakresie kwestionował ich wysokość lecz oprócz twierdzeń nie przedłożył dowodów wskazując na brak ich zasadności. Natomiast powód przedłożył fakturę VAT z dnia 16 października 2012 roku k. 12, jak również został przesłuchany w charakterze świadka J. R., który wskazał sposób i mechanizm powstania tych kosztów. Odnosząc się do kosztów przygotowania samochodu do oględzin w kwocie 246 zł wskazanych w fakturze VAT z dnia 16 października 2012 roku to oględziny takie miały miejsce w dniu 14 września 2012 roku i odbyły się one przy pomocy sprzętu znajdującego się na wyposażeniu zakładu (...), co wynika z zapisu znajdującego się na płycie CD likwidacji szkody k.42 jak również zeznań świadka J. R. k.77-79.

W zakresie kosztów parkingu, gdzie znajdował się uszkodzony samochód to pozwany uznał te koszty w zakresie kwoty 80 zł. W pozostałym zakresie je kwestionował wskazując, iż po dokonanych oględzinach samochód był zbędny w procesie likwidacji szkody. Z kolei powód P. B. (1) podnosił, iż z decyzji ubezpieczyciela z dnia 27 listopada 2012 roku dowiedział się o jego stanowisku w zakresie likwidacji szkody. W ocenie Sądu zasadne jest stanowisko powoda. Powód wykazał przedłożoną fakturą VAT z dnia 4 grudnia 2012 roku fakt poniesionych kosztów związanych z opłatą za parking. Jak wynika z akt szkodowych k.42 pozwany prowadził postępowanie w przedmiocie ustalenia okoliczności zdarzenia włącznie z opinią rzeczoznawcy. Pismem z dnia 5 października 2012 roku poinformował powoda, iż po ustaleniu okoliczności zdarzenia podejmie decyzję o uznaniu swej odpowiedzialności. Taką decyzję podjął w dniu 27 listopada 2012 roku. Samochód znajdował się na parkingu strzeżonym, a powód czekał na decyzję pozwanego. Mając na uwadze przebieg procesu likwidacji szkody w ocenie Sądu koszt parkingu poniesiony przez powoda był uzasadniony. Również w zakresie poniesionych kosztów najmu samochodu przedłożył fakturę VAT nr (...) z dnia 28 listopada 2012 roku. Tym samym powód udowodnił fakt wynajęcia samochodu zastępczego oraz poniesione z tego tytułu koszty. Natomiast odnosząc się do kwestii czy koszt najmu samochodu zastępczego był celowy i ekonomicznie uzasadniony to na powyższą okoliczność został przesłuchany powód w charakterze strony k.81-82. W toku tego przesłuchania powód wskazał, iż pracuje w B.. W okresie likwidacji szkody również pracował w B.. Wskazał również, iż odległość z miejsca zamieszkania tj. K. do B. wynosi około 80 km w jedną stronę. Z uwagi na jego miejsce zamieszkania i rozpoczęcie pracy o godz.6⁰⁰ nie miał możliwości korzystania ze środków komunikacji publicznej. Co istotne powód domagał się zwrotu tych kosztów do dnia 27 listopada 2012 roku tj. do dnia decyzji w zakresie likwidacji szkody. Sąd dał wiarę tym zeznaniom albowiem powód w jasny i logiczny sposób argumentował swoje stanowisko w zakresie konieczności najmu samochodu zastępczego. W tym miejscu należy wskazać, iż w sprzeczności z powyższym pozwany za celowy i uzasadniony uznał okres najmu pojazdu zastępczego od dnia zgłoszenia szkody do dnia powiadomienia pozwanego o zakwalifikowaniu szkody jako szkody całkowitej za okres 11 dni. Szkada została zgłoszona w dniu 11 września 2012 roku, a powód został pismem z dnia 27 listopada 2012 roku poinformowany o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej. Za ten okres powód domaga się zwrotu kosztów samochodu zastępczego.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda P. B. (1) kwotę 12.225,40 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (punkt pierwszy wyroku). W pozostałym zakresie Sąd powództwo P. B. (1) oddalił tj. w zakresie kwoty 3.700 zł. Sąd oddalił również powództwo w przedmiocie odsetek w sposób

wskazany pozwie z uwagi na treść zmiany Ustawy kodeks cywilny z dniem 1 stycznia 2016 roku i wprowadzenia odsetek ustawowych za opóźnienie. Zgodnie z art. 56 Ustawy z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach płatności w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw zgodnie z którym do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Z dniem 1 stycznia 2016 roku na podstawie wskazanej ustawy wprowadzono odsetki ustawowe za opóźnienie (punkt drugi wyroku). Powód P. B. (1) wygrał proces w 77%, a przegrał w 23 %. Powód poniósł koszty procesu w kwocie 797 zł opłaty sądowej od pozwu i kwotę 2.417 zł kosztów zastępstwa procesowego łącznie 3.214 zł. Pozwany poniósł koszt zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł. Po wzajemnej kompensacji kosztów Sąd po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od pozwanego na rzecz powoda P. B. (1) kwotę 1.918,87 zł tytuł zwrotu kosztów procesu (punkt trzeci wyroku).

Odnosząc się do żądania powoda P. B. (2) to udowodnił on fakt zakupu telewizora i związanych z tym kosztów w kwocie 1.500 zł przedkładając rachunek k. 14. Sąd dał również wiarę jego zeznaniom w zakresie okoliczności przedłożenia rachunku opatrzonego datą 25 październik 2012 roku oraz że telewizor ten został zniszczony w wyniku zdarzenia w dniu 8 września 2012 roku. Okoliczność tą potwierdził świadek J. R. osoba obca wobec powoda. Natomiast pozwany na powyższe okoliczności oprócz twierdzeń nie przedłożył dowodów przeciwnych. Sąd nie uwzględnił 90% przyczynienia się P. B. (2) do powstania szkody poprzez niezabezpieczenie telewizora. P. B. (2) przedmiotowy telewizor nabył w komisie bez firmowanego opakowania i w miarę posiadanych możliwości zabezpieczył telewizor poprzez jak sam wskazał owinięcie go w koc k.80.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda P. B. (2) kwotę 1.500,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (punkt czwarty wyroku). Sąd oddalił powództwo w przedmiocie odsetek w sposób wskazany pozwie z uwagi na treść zmiany Ustawy kodeks cywilny z dniem 1 stycznia 2016 roku i wprowadzenia odsetek ustawowych za opóźnienie. Zgodnie z art. 56 Ustawy z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach płatności w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw zgodnie z którym do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Z dniem 1 stycznia 2016 roku na podstawie wskazanej ustawy wprowadzono odsetki ustawowe za opóźnienie (punkt piąty wyroku). Na koszty procesu P. B. (2) składa się kwota 75 zł opłaty sądowej od pozwu i kwota 617 zł kosztów zastępstwa procesowego powoda. Sąd po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od pozwanego na rzecz powoda P. B. (2) kwotę 692 zł tytuł zwrotu kosztów procesu (punkt szósty wyroku).

SSR Marcin Sroczyński